Anul I No. 21 Un numer 15 bani Iaşi 14 Februarie 1892.

ABONAMENTE

Pe un an 10 lei
Şase luni 5 „
Trei luni 2 50 b.

REDACŢIA
şi
ADMINISTRAŢIĂ
Strada Ipsilant No. 23

RAFUIALA

ZIAR INDEPENDENT APĂRĂTOR AL POPORULUI ROMÎN

Apare Vineri odată pe săptămână

ANUNCIURI

Pag. IV 15 bani linia
„ III 30 „ linia

Inserţiuni şi Reciămé 50 bani linia.

PROPRIETAR
I. MANCAŞ

Situaţia Politică

In fine s'au terminat şi alegerile generale pentru Cameră şi Senat, şi este timpul de a spune şi noi cuvîntul nostru.

Pănă acum n'am zis de cît atîta că alegătorii ar trebui să dea votul lor acelor candidaţi pe cari, pe de o parte, îi cunosc personal, iar pe de alta că găsesc în ideile ce le sprijină, o garanţie pentru progresul ţărei sub un raport sau altul.

Cu toate acestea, cu durere trebue să constatăm că opinia publică la noi, n'a făcut de cât prea puţin progres în timp de 26 de ani de cînd datează aşa zisa noastră *constituţiune*. Şi ca dovadă, de cea ce spunem, este că atît la Iaşi, unde cunoaştem mai bine lucrurile, cît şi în districte şi în capitală, s'au văzut candidaţi obscuri, cari au întrunit sufragii în număr disproporţionat de mare, faţă cu meritele lor; şi vice-versa, au căzut înaintea Urnei, cadidaţi de o valoare reală şi încontestabilă. Că s'au făcut presiuni, că s'au corupt conştiinţi, aceasta este mai pre sus de ori-ce îndoială, şi pentru a nu crede cineva aceasta, ar trebui să nu fie din lumea aceasta, sau mai bine zis din ţara aceasta.

Dar oare proverbul romîn: «*capra sare gardul, iada sare casa*», de geaba să eziste în limba noastră? Toate partidele cînd au ajuns la putere au făcut presiuni, şi au corupt conştiinţi: ba mai mult chiar, opoziţia se serveşte de ast-fel de mijloace.

Pentru noi, cari nu suntem solidari cu nici un partid, nimica nu ne impedică de a spune adevărul în toată goliciunea sa, şi a declara că dacă ne supără ceva este numai unicul lucru: că guvernul actual avînd o majoritate sdrobitoare atît în cameră cît şi în senat, este lipsit de acel frîu care e indispensabil ori-cărei forţe pentru a o ţinea în respect, fără să o nimicească, ci numai spre a o utiliza în folosul omului.

Şi acest frîu, în regimul constituţional, ne-am convins că este foarte salutar pentru popor. Căci dacă guvernul liberal a făcut ceva bun, acel ceva datează din epoca în care exista o opoziţie tare în parlament şi în ţară, iar din momentul ce ori-ce opoziţie a fost distrusă, acel partid care inspira atîta încredere, s'a socotit pre sine ca esistînd prin drept divin, şi a încetat de a se mai gîndi că are răspunderea de binele şi de răul poporului.

Şi aşa partidul liberal, care venise la putere prin graţia esceselor guvernului conservator, a făcut loc din nou acestui din urmă partid, care-i datoreşte pentru acelaş fapt venirea la putere.

Şi fiind că la noi, liberali şi conservatori sunt numai nişte vorbe, cari nu conţin înţelesuri deosebite, partidul conservator, cît a stat în opoziţie a văzut, cari erau legile ce se impuneau a se face de către liberali, şi nu le au făcut, şi aşa, *de voie de nevoie*, în timp de patru ani s'au făcut, de către acest partid, cinci legi, cari, bune-rele, dar tot satisfac unor trebuinţi, aceste legi sunt: Legea pentru împărţirea pămîntului în loturi la ţărani, legea pensiilor, legea cumulului, legea prin care s'a suprimat taxa de 5 la sută şi legea inamovibilităţei magistraturei. Nu remîne acum de cît să se vadă ce roade vor da aceste legi, dar cel puţin ele se pot modifica în punctele rele, însă a se desfiinţa e greu. Noi putem spune cu siguranţă că aceste legi s'au făcut numai de frica opoziţiei, şi liberalii încă le ar fi făcut dacă avea de cine se teme, căci s'au cerut mereu, dar ei le au amînat la calendele greceşti, şi din această amînare n'au profitat de cît conservatorii—duşmanii lor!

In privirea candidaturilor cari n'au reuşit am avea aci la Iaşi, de zis despre d. Beldiman, că insuccesul d-sale dacă ne supără pentru d-lui, ne bucură însă pentru ţară, căci republicauismul la noi ar fi o calamitate care ne ar ameninţa din afară, şi un ce nefolositor în lăuntru. Cît pentru chestia antidinastică, aceasta este ceva cu totul indiferentă în politica internă, căci dacă Regele ar influenţa asupra politicei esterne, în lăuntru tot jocul şi festa ni-o fac partidele, cari dacă ar fi mai dornice de binele poporului l'ar face, chiar cînd Regele ar fi un monstru de tiranie!

Despre candidatura reuşită la Senat a d-lui Panu, ne bucurăm pe de o parte, pentru că îl cunoaştem de om capabil, dar regretăm că cu această capacitate a servit o cauză duşmană românismului. Şi cea ce constatăm este că Jidanii s'au bucurat mai mult de cît noi cari l'am ales. Dar fără a fi prooroci, am putea spune d-lui Panu că alegerea sa din ist-an este ultima pentru d-sa, în caz cînd s'ar întîmpla să mai susţie pe Jidani.

M. Ronca.

O lămurire pentru cetitori

Acum cănd am încheiat articolele noastre privitoare la monopolul băuturilor spirtoase şi când opinia publică din toate părţile ţărei s'a deşteptat asupra acestui punct şi se mişcă spre a cere de la camere înfiinţarea monopolului acestor băuturi, credem de datoria noastră de a desvolta această chestie în felul ca fie care să se pătrundă, cum e mai bine de a proceda, pentru ca monopolul să nu aducă pagube nici producătorilor, nici consumatorilor şi nici debitanţilor.

Şi dacă de o cam dată, şi poate prea de timpurîu, ne prindem la aceasta, cauza se esplică prin faptul că mulţi Român sunt cuprinşi de temerea că statul luând monopolul spirtoaselor, va căuta să tragă cât mai multe foloase pentru el, adică pentru funcţionarii înnalţi, iar poporul de jos va fi escamotat ca cum este cu monopolul tutunului.

Această temere, suntem siguri că pe de altă parte este chiar însuflată Românilor de către Jidani, cari văzând că toate lucrurile monopolizate se dau numai cetăţenilor români spre vînzare, au interesul cel mai mare de a nu vedea că se realizează şi monopolul spirtoaselor, bine şti-

ind ei că și debitul acestora se va încredința tot numai Românilor.

Așa dar, neștiința pe de o parte a modului cum se poate realiza monopolul spirtoaselor, iar pe de alta intriga jidovască, sunt cei doi factori, cari împedică spiritul public al masei poporului de a se pronunța pe față pentru asemenea monopol.

Cu toate acestea, nimic nu e mai ușor de cât procedura pentru înființarea acestui monopol. Căci, să ne întrebăm ce este un monopol și în ce scop trebue a se înființa el? Un monopol este luarea de către stat a unui articol de comerț din mîna străinilor, pentru ca statul la rîndul său să-l încredințeze fiilor săi, adecă cetățenilor.

Prin urmare scopul ori cărui monopol este de a favoriza pe cei cari sunt mai *în drept*, sau cu alte cuvinte, pe cei cari au de îndeplinit cele mai multe datorii către stat, care este reprezentantul societății. A fost un timp când fie care breaslă sau corporațiune avea monopolul său propriu; pe atunci un străin nu putea cu nici un chip să practice într'o localitate oare-care, nici comerț, nici meserie, fără autorizarea starostelui breslei respective. Ei bine, astăzi, când statul a desființat breslele, dar cari de fapt tot ezistă, și vor ezista, astăzi, toți breslașii: agricultori, meseriași, comercianți, au dreptul de a cere de la stat să li se garanteze esistența prin faptul de a nu se primi de cât cetățenii, cari poartă sarcini, la masa comună a câștigurilor Inginerii, avocații, doctorii, profesorii, stau mai bine, căci statul îi garantează în contra străinilor. Ori ce doctor, inginer, avocat, profesor, care ar veni cu o diplomă din străinătate, este supus la un esamen de verificare, fără de care, nimene nu poate să-și ezercite profesiunea. Iată deci o rămășiță de procedură de a vechilor bresle. Și dacă breslele de odinioară aveau și efecte rele, cauza este a timpului, în care trăiau, iar nu a lor.

Câtă moralitate nu ar fi azi între meseriași, între comercianți dacă s'ar supune la un ezamen de admitere, cel care voește să devie comerciant sau meseriași.

Și dacă s'ar face monopolul băuturilor spirtoase, calitatea cea dintâi ce ar trebui să se ceară unui debitant, ar fi cea de Român, originar sau indigenat și de om onest și moral; a doua de a avea un capital oare care; a treia de a ști carte și de a cunoaște limba și geografia țărei, aceasta cel puțin. După aceste condițiuni, statul îi încredințează conducerea unui debit. Cantitățile de băuturi ce un debitant introduse în privilia sa vor fi conseminate de către comune și asupra lor se va percepe o taxă anumită și proporțională cu deosebitele calități de băuturi ce debitează cine va.

In ori ce timp un debitant va putea fi inspectat, spre a se convinge statul dacă debitantul nu falșifică băuturile, cum și dacă purtarea debitantului cu publicul nu lasă nimic de dorit. In caz de raport defavorabil, debitantul se va trimete înaintea judecății, care găsindu-l vinovat îl va suspenda pe un timp mărginit sau îi va rîdica pentru tot deauna dreptul de a mai vinde băuturi.

In acelaș timp se va fixa numărul debitanților dintr'o comună după cifra poporațiunei, ca și cum se face cu farmaciile, căci nu poate statul supune pe cineva la taxe nouă, fără a-i garanta și un câștig. Aglomerarea prea mare de crâșme dă loc la șicane, și are de rezultat ruinarea unuia din debitanți prin ceialalți.

Producătorii nu pot fi întru nimic jigniți, căci nu statul are a le cumpara produsele, ci statul va controla pe cei ce debitează. Consumatorii nu vor plăti mai scump băuturile, căci destul de scump se vinde la noi vinul și rachiul, dar chiar dacă ar avea să dea cineva cu 2 % mai mult, încăi, va fi garantat că bea o băutură sănătoasă, iar nu otravă ca acea pe care o debitează astăzi toți vagabonzii!

A crede, cum fac unii, că statul când va face monopolul spirtoaselor, va închide băuturile în sticle este o idee greșită, sau răutăcioasă, și cu neputință de realizat. Această idee au scornit'o Jidanii și o colportează prin lume spre a spăria pe Români. Căci noi nu voim ca prin monopolul băuturilor spirtoase să se folosască numai cei de sus, iar poporul să rămâe și mai miser de cât este astăzi Nici nu tindem ca prin monopoiul să estindem cotropirea ce statul o ezercită asupra individului, ci tocmai cerem garanții de la stat, pentru cei carî sunt cetățeni adevărați și oameni onești; căci până astăzi cetățan însamnă un sclav modern asupra căruia cad toate sarcinile, și pe care îl pot esploata nepedepsiți toți străinii, și statul privește cu nepasare la această, după ce el i-a luat individului armele vechi, cu cari se apăra în contra străinilor.

Să ia bine aminte tot românul la aceste zise, și scăparea numai prin noi vom dobândi-o.

D. Panu prin articolele sale din *Lupta* a spus că Jidanii se pricep la comerț, sunt delicați etc. și a adus următorul frumos compliment comercianților Români: «Intrând cineva în prăvălia unui român, poate risca de a eși bătut, și nu din stofa comerciantului român de azi se va crea burghezimea viitoare.»

Cam acestea sunt cuvintele d-sale, pe care cu altă ocazie le voiu cita textual. Noi am putea cu siguranță încredința pe d. Panu, că mai mulți mușterei au eșit bătuți din prăvăliile jidovești de cât din cele române.

Dar se vede că fiind cruțat d-lui de Jidani, și întâmplîndu-se pe vremea alegerilor să între a cere votul de la vre un comerciant român, a cam pățit'o și de aceea a opiniat în favoarea Jidanilor!

M. R.

INFORMAȚII

Cetim în ziarul *La Liberté*.

Camera austriacă a votat legea prin care persoanele căzute victime erorilor judecătorești urmează a fi despăgubite. Inițiativa acestei legi se datoroște deputaților doctori Rosen și Iacob. Austria se poate făli cu această lege căci până azi nu există în nici un stat. Ar fi de dorit ca noi Românii să imităm cei dintâi pe Austria. Cea ce nu putem încă spune este că nu știm dacă statul sau judecătorii au a plăti despăgubirile.

Concesiune dată jidanilor. Un farmacist din Iași scriind fabricei de sticlărie de la Azuga primește următorul răspuns:

Azuga 21 Ianuar 1892.

«Spre răspuns cărței D-vs de corespondență, vă comunic, că eu nu trimit acolo sticle de medicină. fiind că de abia pot satisface piața Bucureștilor și împrejurimile sale.»

S. Grünfeld.

Poftim onorabili cetățeni! Guvernul pune taxe pe sticlăria străină, și dă concesii de a ținea fabrici în țară, niște oameni, cari nici nu vrau să știe de nevoile țărei! Atunci noi cerem sau să se rîdice taxele vamale, sau să se închidă fabrica de la Azuga.

Suntem informați că vr'o câți-va meseriași români stărue de mai mult timp pe lângă onor. comisiune interimară, ca să le dea voe să lucreze câte ceva pe unde găsesc, pentru a'și câștiga ecsistența. Inse în zadar le sunt toate rugămintele lor, căci după un regulament stabilit de unii părinți ai comunei, care nu s'au gândit de loc la protecția muncei, se oprește construcția de zidării de la 30 Noembre până la 1 Mart.

Un lucru înse este foarte curios; dacă în adevăr ecsistă un regulament in sensul acesta, cum de se permite evreilor ca acel din stradela Vântu și alții, să clădească diferite zidiri chiar în timpul acesta, fără a fi opriți de nimeni, ear românilor să nu le fie permis.

Cerem această deslușire de la cei în drept și am dori ca o lege sau un regulament să se aplice în toată vigoarea lor de opotrivă pentru toți.

Vom reveni.

Insfârşit dorinţa jidanilor de a vedea pe Panul lor ca representant, a Iaşilor s'a realisat; şi pentru această reuşită, i-a făcut sara o mare manifestaţie cu torcii, iar a doua ţi au făcut rugăciuni prin havrele lor ca Panu să lupte din toate puterile pentru salvarea neamului jidovesc.

Prin această manifestare a lor s'au aratat pe faţă ostili actualului guvern, vĕzênd că n'au putut să strabată mai mulţi sprijinitori şi apărători ai lor.

Iată dar nu poate zice nimeni, că nu s'a vĕzut şi oposiţie jidovască în contra unui guvern românesc, pe când încă nu au drepturile.

Cea mai mare indignare este aceasta, pentru ţara întreagă.

In sfârşit alegerile de deputaţi s'a isprăvit. Ţara întreagă de astă dată, afară de câte-va judeţe, fiind sătulă de promisiunele vagi ale liberalilor, s'a dat încrederea în mâna conservatorilor; sperând că aceşti oameni vor lucra mai mult pentru binele ţerei şi al poporului.

Vadă deci liberalii, că alegătorii nu se mai pot ademeni numai cu cuvinte şi pe bază de principii, ci pe fapte.

Pe la cioşcurile de ziare din oraşul nostru se vede anunţat, că loteria Reuniunei damelor Române, se va trage irevocabil la 1 Mart. Numai nu se deslueşte un lucru, adică, dacă acest irevocabil 1 Mart va fi anul acesta, sau la anul 1899; precum nici dacă câştigurile vor fi tot acelea, sau se vor mai micşora.

CUM FAC EVREII NOŞTRI CONCORDATE

Cunóştem aici în Iaşi un fórte mare numĕr de comercianţi evrei, care nu fac de loc cinste comerţului, şi pe lângă aceasta chiar faţă cu străinătatea; sunt văzuţi cu ochi răi şi trataţi de şarlatani, în cât cele mai multe fabrici au încetat cu dânşii ori ce relaţiuni.

Şi ştiţi cum acei comercianţi evrei se purtau cu fabricile de au căzut in aşa disgraţie? iată se vĕ spun eu.

Un evreu aduce marfă din străinatate pe suma de 10—12 mii lei, in schimb pentru aceasta, el dă mai multe poliţi cu scadenţi la diferite intervale, însă pórtă grija ca cea mai apropietă poliţă la scadenţa, se nu fie mai incóce de 6 luni.

Inainte de scadenţa întâei poliţi cu vr'o două luni jumătate, el începe a bombarda fabrica cu diferite scrisori, spunând că marfa adusă pentru care au dat cutare poliţă stă încă nedesfăcută în magasie, din cauză că el o adusă cu scop, de a furnisa cutare stabiliment sau autoritate şi că la licitaţia ţinută, nu au putut se între el ca furnisor şi aşa fiind lucrul au ramas cu intreaga marfă nedesfăcută în magasie şi că nu ştie ce se facă; dar el propune fabricei un aranjament cu scădere din preţul mărfei, pentru care au dat trate şi dacă fabricantul acceptează, dânsul ar putea să se închipuiască de plata poliţilor, care încep a se apropie la scadenţă; de alt-fel el este nevoit să deie faliment şi nu crede că la impărţală îi va veni fabricantului de cât cel mult 20 la sută.

Fabricantul, ca toţi fabricanţii părliţi de evrei, mai întâi se ţine tare şi nu cedează, dar la urmă imbulzit de diferite scrisori atât de la comerciantul în chestie cât şi de la amicii acestuia, (căci acei amici sunt puşi de dânsul) începe a trata cu evreul în chestiune şi de multe ori bieţii fabricanţi trebue se peardă câte 20 şi 25% din preţul convenit odată şi regulat prin trate.

Pe de altă parte evreul profitând de această şărlătănie, anonsază că la magasia lui se vinde marfă cu atâta la sută scăzământ din preţul fabricei şi cu această metodă pune în imposibilitate pe comercianţii adevărat cinstiţi, de a putea ţine piept cu dânsul şi de a face faţă angajamentelor cu străinătatea, în cât aceştia sunt cu drept cuvânt nevoiţi se deie faliment având chiar marfa în magasie.

I.

STEJARUL

Lîngu'n mormênt pustiu şi trist,
Nu ştiu de unde şi 'n ce fel,
Crescuse un stejar, ş'ades
Mĕ minunam cum creşte el.

Nimeni în samă nu-l băga
Şi nimeni nu l'a îngrijit,
Însă pe zi pe zi creştea
Şi se mărea necontenit...,

Azi ochii trebui să-mi ridic
În vîrful lui ca se privesc!
Şi a lui crengi necontenit
Se'ngroaşe şi se prelungesc.

Un vânt sămênţa i-a adus,
Căci nimeni nu la rĕsădit,
Şi întîmplarea a făcut
Acolo de l'o asvîrlit...

. . . . . .

El sub a timpului furtuni
Rĕmîne liniştit şi mut,
Noi blestĕmăm pămênt şi cer,
Şi chiar pe cei ce ne-au născut!....

De la Prut-

Femeea din veacul al XX-lea

(*După două lucrări recente*).

1.

Condiţia socială a femeilor se schimbă cu repegiune sub ochii noştri, şi acest lucru, nu e una din cele mai mici noutăţi a epocei în care trăim. Educaţiunda femeească rămăsese, aproape ceea ce era pe vremea lui *Moliere* (veacul al XVII). Pentru părinţii cari nu puteau să-şi crească singuri fetele, nu era altă alegere de cît pensionul sau monăstirea: educaţiune, cîte o dată serioasă, dar cele mai adese ori nesuficientă. Un mare ministru, d. *Duruy*, avu ideia că femeea ar merita mai mult, şi ast-fel făcu scoalele secundare: ceea ce erau aceste şcoale se vede din cărţile minunat de bune ce ni le-a lăsat *Paul Albert*, şi cari sunt nişte modele de bun gust şi de bun simţ.

Cu toate acestea, încercarea d-lui *Duruy* păru multora revoluţionară şi periculoasă. Aceste fapte sunt destul de proaspete; dacă le amintim, o facem numai pentru a măsura calea străbătută. Invăţămîntul secondar al fetelor este astăzi organizat: el are profesoarele sale, programele, ezamenele de diplome, concursurile sale. Discutaţi, dacă poftiţi, unele din amănuntele acestui fapt sevîrşit; arătaţi-vă părerea de rău că afişînd cuvîntul «*liceu*» de-asupra porţei noului stabiliment de educaţiune, oamenii şi-au dat aparenţa de a voi să reguleze instrucţiunea fetelor după modelul celei a băeţilor; doriţi mai cu samă ca să se uşureze programele, şi cadrele învăţămîntului să fie flesibile, şi familiile să remîie stăpîne de a alege, între deosebitele cursuri, pe cele ce le par mai la modă sau mai folositoare. Aceste critice, aceste dorinţe, pot fi mai mult sau mai puţin întemeiate. Dar ce dovĕşte această la urma urmei? Că lucrarea bine cugetată pe une locuri, improvizată pe altele, va trebui să se îmbunătăţească. Nu e totuşi mai puţin adevărat, că cea ce s'a făcut sunt acum 20 de ani era necesar şi drept.

Femeile, afară de lucrul de mână, nu-şi găsiau de cât escepţional, mijlocul de a-şi agonisi hrana vieţei. Un mare număr de cariere li stau deschise înaintea lor. Noi le vedem primite în felurite administraţiĭ, poştă şi telegraf, credit fonciar, bancă. In toate zilele se deschid locuri, unde o femee saracă, fată sau văduvă, ar fi mai bine la postul ei, de cât un perdevară lung cât o prăjină: femeea va fi tot de auna mai puţin pretenţioasă adese ori, chiar, mai exactă.

Nu-i numai atâta. S'au văzut, nu fără oare care surprindere, trebue să

o spunem, fete tinere, şezînd, fără nici o împotrivire, pe băncile scoalei de medicină. Teatrele au glumit cu satisfacţie pe socoteala doctoriţelor; publicul s'a pus pe rîs; dar pe temă şi-a zis că n'are cineva drept să refuze o diplomă femeei care a dat dovezi despre ştiinţa sa, şi că dacă exercitarea medicinei este forţat pentru doctoriţe, acestea, cel puţin, pot aduce servicii reale bolnavilor de sexul lor.

(va urma)

Congresele şi Comitetele comunale permanente

(urmare)

Congresile, espoziţiile etc, sunt pentru comune, cea-ce sunt pentru serviciile administrative (civile, militare, scoale, etc) inspecţiile, serbătorile, primăvara, venirea in casă a unui prietin sau strein, când se mătură, se curăţe şi totul se pune la locul seu, iar comitetile comunale permanente se aseamănă cu nişte şefi sau capi de familie cărora le place să fie in totdeauna lăudaţi şi daţi de model pentru buna lor regulă şi administrare.

Efectele acestor congrese şi comitete vor fi: 1) Autorităţile, stradele, scoalele etc, supt impulsiunea Comitetului Comunal permanent vor fi mai bine ingrijite in ori-ce moment şi mai cu samă pe timpul când va fi vizitată comuna: 2) Locuitorii (băcăli, fabrici, magazine etc), fiecare va căuta să-şi facă o mai bună curăţenie şi un aranjament in prăvălia sau casa sa, ştind că se poate ca pe timpul acesta să se găsească cineva care să-îl viziteze: 3) Vizitatorii vor putea observa cea-ce este bun şi rău in această comună şi vor aduce un serviciu atât concetăţenilor lor, cât şi acestora arătându-le partea bună şi partea rea: 4) Şi vor face cunoscut unii altora produsele lor: 5) Comuna in care este congresul, espoziţia, conferenţa etc, va avea un câştig oare-care dela vizitatorii pe timpul şederei lor în acea comună: 6) Comunele având interes să fie vizitate cât mai des vor provoca infiinţarea de congrese, serbări, espoziţii etc. şi-şi vor da mai multă osteneală la susţinerea lor.

Cum se pot infinţa Comitetile Comunale permanente.?

Lăsând la o parte congresele, espoziţiile, etc. şi model funcţionărei lor să vedem cum s'ar putea infinţa aceste comitete:

1) Primăria (sau alţi iniţiatori) face apel la cetăţeni şi la toţi şefii de autorităţi din comună (camera de comerciu, serviciile militare, justiţie, şcoale, biserici, telegraf, drum de fier, etc) şi impreună cu toţi aleg numărul de membri trebuincioşi şi pe preşedintele comitetului.—Lucrările comitetului sunt conduse prin ingrijirea primarului.

2) După aceasta comitetul face cunoscut tutulor comunelor din ţară (dacă vrea şi in streinătate) spre a şti mai dinainte la cine să se adreseze acei care vor voi să ia vre-o iniaţiativă.

3) Sumele necesare pentru cheltue'ile comitetului şi acele ce se vor face cu diferitele congrese, espoziţii, conferenţe, serbări naţionale etc, se vor acoperi din subvenţiile ce le vor da anual comuna, judeţul, guvernul, din cotizaţiile lunare sau anuale (conform statutului), din donaţiuni, şi din ori-ce alte sume ce va putea incasa comitetul in scopul acesta.

Prin infiinţarea unui asemenea comitet in o comună oare-care (urbană sau rurală) nu va mai fi nevoe de comitetele speciale de astăzi pentru primirea vre-unui congres, sau organizare de expoziţii etc. cari apoi după terminare să remână desfiinţate.

Comitetele acestea fiind permanente şi compuse din persoanele cu vază şi din funcţionarii inalţi din localitate, sunt sigur că vor putea pregăti comuna mult mai bine şi din vreme pentru timpul când va fi vizitată.

M.

Inserţiuni şi Reclame*)

Domnule Redactor,

Vĕ rog bine voiţi a publica în coloanele stimabilului d-voastră ziar următorul respuns.

Ca meseriaş am luat parte la întrunirea ţinută în sara de 19 Ianuar în sala Orfeu, unde au fost învitaţi mai mulţi meseriaşi şi comercianţi spre a ne consfătui asupra îmbunătăţirilor ce trebuea să le cerem de la viitorii representanţi.

Vorbind dl. Maior Manolescu au spus că trebue să se facă o îmbunătăţire şi pentru absolvenţii scoalei de meserii. Iar eu am respuns că nu trebue să se ajute absolvenţii de vreme ce sunt eşiţi din scólă.

In numĕrul 20 al acestui ziar vĕd un articol dat de unii absolvenţi, prin care spune că iaşi fi atacat cu cuvântul că nu ştiu a lucra. Aceasta cred că o probează d-lor singuri, prin faptul că nu vor a se duce nici la un maistru să lucreze, ci cu mai multă uşurinţă recurg la căpătueli de slujbe pentru a-şi câştiga existenţa, de cât prin meseria lor.

Tot în acea sară un domn mi-a făcut observaţie că de ce am zis că d-lor ştiu numai să cânte înse a lucra nu; căci eu singur am învăţat pe fiul meu să cânte din vioară. Adevarat este, şi e bine ca ori care om să ştie ceva pentru distracţie, înse nu aşa după cum faceţi d-voastră; să lasaţi lucru să mergeţi la mort, sau să cântaţi pe bulevard şi să jucaţi cu zurgalăi la picioare ca caii de la circ.

Ziceţi că m'aşi fi pronunţat că voi trage pe maiştri absolvenţi la concurs; aceasta nu voi face-o, fiind că nu voi să eu panea nimărui, înse am zis că pot da concurs, cu maistri d-voastră nu numai eu ci şi fiul meu ori când va cere trebuinţa.

Nu am nevoe să ştiu dacă prin alte oraşe să află absolvenţi din această scoală; spun numai atâta; că dacă în acest oraş nu este lucru, căutaţi pe aiurea, după cum singuri spuneţi că sunt maiştri în toate părţile până şi în America, iar nu să strigaţi că comuna nu îngrijeşte de d-voastră. —Căci este cea mai mare ruşine, după ce aţi eşit din scoală, să mai plecaţi grumazii cu umilinţa cerând ajutor de la comună; ca şi cum a-ţi fi nişte slujbaşi care fiiud daţi odată afară, vin de cer postul înapoi. Căci slava domnului sunteţi oameni cu meşteşug, care sunteţi gata a da concurs cu toţi muzicanţii şi dănţuitorii; a! ba pardon, cu toţi mesteşugarii.

Iară cei care se află prin diferitele oraşe cu atelierele lor, onoare să le fie că câştigă fără ajutorul comunei.

Nastase Botez.

*) Articolele publicate sub această rubrică privesc pe autorii lor.

BIBLIOGRAFIE

Cine vra să-şi facă o idee despre halul în care vor ajunge Romînii de la noi, dacă s'ar da drepturĭ jidanilor, trebuie a ceti o mică broşură întitulată «Bucovina sub Austria, una sută cincisprezece ani de nenorocire şi durere.» Această broşură e scrisă de un Bucovinean, şi tipărită în Iaşi (1891) cu cheltuiala Ligei pentru unitatea culturală a Romînilor. In No. viitor vom face o mică dare de samă despre ea, pentru persoanele cărora cetirea broşurei ar fi neaccesibilă.

Răi de Plată

Dintre abonaţiĭ noştri cari au primit ziarul până în prezent şi acum refuză a plăti abonamentul, ce răpesc munca şi dreptul altora sunt d-niĭ: *Al. Giurcăneanu*, *Dragomir Dimitrescu şi Gh. Morţun.*

De o cam dată dăm numele acestor la iveală, ca cetitoriĭ noştri să-i cunoască mai bine, când vor avea oare care afaceri cu ei.

AVIS

Dl. Alex. Marino nemai avênd nici o comunicaţie cu acest ziar, rugăm pe d-nii abonaţi, a nu-i mai încredinţa nici o afacere fie morală sau materială.

REDACŢIUNEA.

NECULAI LUCHIAN

Poliitor medaliat

Strada Săvescu No. 14.

Primesc ori ce lucrări de această artă precum: poliesc catapitesme de Biserici, lucrez rame nouă de ori ce soiu şi mărime; aseminea repar ori ce fel de lucrări privitoare la această artă.

Iaşi—Tipografia P. C. Popovici.